יא: כל המנחות פרק ראשון מנחות

קומץ ולבונה שחסר בו'. ככל דוכתי משמע דשיעור לבונה כקומץ ולקמן בפרק בתרא (דף קו:) גמר לבונה לא יפחות מן הקומץ דכתיב והרים ממנו בקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה מקיש לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה קומץ ולבונה באה בזכויכן שני קמיצים דגמר כאן אליף לה בת"כ בג"ש דגמר כאן מזכרתה וגבי קומץ מזכרתה מה להלן מלא הקומץ אף כאן מלא הקומץ והייו שני קמיצים מלא הקומץ לסדר זה ומלא הקומץ לסדר זה: **ר'** יהודה סבר כל **ואפי'** חד קורט. משמע הכא דרבי יהודה סבר דהלבונה כולה לבונה משמע וה"נ אית ליה בפ"ק דבכורות (דף ג.) בכור כוליה בכור משמע כתב רחמנא כל דאפי' כל שהוא ותימה דבפרק בכורי הדס (חולין פח.) שמעינן ליה לרי יהודה דמו מקלת דמו משמע ושמא משום דכתיב דמו בו"ו דרים דדם כל דם משמע כתב רחמנא דמו דאפי' מקלת דמו ולפי סברא זו לא יתכן מה שפוסק ר"מ כרבי יהודה דאמר אם יש בדם שבכורות נבי מלכסות דהא אמר בכורות נבי בכור. תו"ה: ג) מקומצה ר"ת: ד) ואין בו כרת. פ"ה ה"ר קשיא אמאי לא חנא כ"ת מלבונה תריץ הך סתמא ר"מ בן ולא נתיהא דא"כ ל"צ להקטיר קודש אחר מ"לבונה ועוד הא אוקימנא מ"ניתין כר"מ דאמר חסר ל"ר עתה פסולה ונראה ל"ר"ם דשמא ר"מתירין כ"ה להקטיר קומץ דלפיכך א"ילת מזבח מאכילת אדם ד"ר"ב אם האכל יאכל ב"ר"ה אכילות הכתוב מדבר ו"ר"ה אכילת אדם בכזית אף א"ילת מזבח בכזית ודוקא כו"ר"ה דבר אכילה אבל בו"ר"ה דלאו בר אכילה לא יל"ינן אכילת מזבח מאכילת א"ם ולבונה לאו בר אכילה ו"ר"ה לא נהירא דהא בהדיא תנ"ן בגמרא הקומץ והלבונה שו"ר"ב מהם כזית בחרץ א"ר"מ אבל אכילת מזבח מאכילת א"ם אלא נראה לומר דסבר אב"ן להו כזית דלעיל ולא חש לו"ר"ה הדין ללבונה. תו ה"ה: ה) והתניא קומץ לב"ה בה כו' ונרפי בהוספתא ר"ר"ה אומר קומץ לבונה שה"ר"ר הלכך קא פריך מינה דר"ר שמעון אדר"ר שמעון הכ"ד ואח"כ מה"ד לבונה הב"ה כו' והשאר נמחק: ו) שרוין ובת"כ נפקא לן קר"ן מנחה בלבד שהתיחד מר"ר לבונה: ז) חבר פסל דל"ר: ח) עשרון ופלוגתא ה"ר: [בירושלמי שקלים פ"ו ה"ד] א"ר קומץ בעלים בעינן א"ר קומץ בהן: ט) כל כב"ר: י) הרי שנים הס"ד: יא) ובזך ובת"כ ילוף לה בנ"ש ר"ש אומר נאמר כא אזכרה ונאמר להלן אזכ"ה מה להלן מלא קומץ אף כאן מלא קומץ מלמד שה"א שני קומצין מלא הק"ן זך לסדר זה ומלא קנ"ן לסדר זה: אחר ד"ה כו' ר"ן מה"ד בתחלה ותחילת מדר"ר ומה"ד במרץ הה"ר הס"ד: יב) קמיצה סבר לא ותיבת נאבד נמחק: יג) דמנחה הס"ד ומה"ד ברר"ר קומץ דרה שאינו מע"ב בזכיכין והס"ד ומה"ד שה"ר: יד) כבר ופסולה: טו) ל"א כגון שהפריש כו' האמרינן זיל לגבי האי חזי ליה זיל לגבי האי חזי ליה: טז) שחישבה על אכילת: יז) תיבה ביה נמח: יח) הפסיל במחשבה: יט) תבריה בגו את אהרן בדם ישר' לעיל תנהו ענין לתו' למקומו הס"ד ומה"ד ראין כו' כרת. האוכל משירי המנ"ה אין חייב כרת דהבי אמר בן בת"כ יבול יהא חייב על יתר למקומו כרת תיל בחר לומנו האוכלת ממנו ענוי תשא חוץ לזמנו כר"ן יתיב ת תנהו ענין לחוץ למ"ת מו נמחק: כ) למקומו בהב"ת ואי קשיא הא כתיב: כא) ודש אבל בחוץ לזמנו יש ר"ת דילפינן ענין ענין מנזיר ר"ש: כב) ראיהקש לחטאת אות ר' נמחק: כג) בלשון ראש"ן ותיבת אחד נמחק:

עין משפט נר מצוה

נ"א א ב מיי' פ"ח מהלכות פסולי"מ הלכה ח:
ע"ב ג מיי' שם הלכה ט:
ע"ג ד ה מיי' שם הלכה יח:
ע"ד ו מיי' פי"ג מהל' פסולי"מ הלכה ה ופי"ז הלכה ה:

שיטה מקובצת

א) תיבות ר' שמעון אומר נמחק: ב) ר"מ סבר לפ"ה כ"שמע דפליגי בשמעות ד"הלבונה דלר"מ הלבונה ל"ינת לבונה משמע וכל אתא ל"בות דבעיא כולה לבונה ר"ר יהודה לבונה משמע כ"לה וכל אתא לגרוע אקורט ר"יחק ג"ל דלכ"ע משמע לבונה הוב לבונה הר"מ סבר כי לאפוקי אתא ור' יהודה סבר כל לגרוע אתא לשון כל ד"ר ולאוקמא אקורט ובינא ב"ה יש בריש בכורות נבי כ"בכור. תו"ה: ג) מקומצה כ"ירן: ד) ואין בו כרת. פ"ה ה"ר קשיא אמאי לא חנא כ"ת מלבונה תריץ הך סתמא כ"מנן ולא נתיהא דא"כ ל"צ להקטיר קודש אחר מ"לבונה ועוד הא אוקימנא מ"ניתין כר"מ דאמר חסר ל"ר עתה פסולה ונראה ל"ר"ם דשמא ר"מתירין כ"ה להקטיר קומץ דלפיכך א"ילת מזבח מאכילת אדם ד"ר"ב אם האכל יאכל ב"ר"ה אכילות הכתוב מדבר ו"ר"ה אכילת אדם בכזית אף א"ילת מזבח בכזית ודוקא כו"ר"ה דבר אכילה אבל בו"ר"ה דלאו בר אכילה לא יל"ינן אכילת מזבח מאכילת א"ם ולבונה לאו בר אכילה ו"ר"ה לא נהירא דהא בהדיא תנ"ן בגמרא הקומץ והלבונה שו"ר"ב מהם כזית בחרץ א"ר"מ אבל אכילת מזבח מאכילת א"ם אלא נראה לומר דסבר אב"ן להו כזית דלעיל ולא חש לו"ר"ה הדין ללבונה. תו ה"ה: ה) והתניא קומץ לב"ה בה כו' ונרפי בהוספתא ר"ר"ה אומר קומץ לבונה שה"ר"ר הלכך קא פריך מינה דר"ר שמעון אדר"ר שמעון הכ"ד ואח"כ מה"ד לבונה הב"ה כו' והשאר נמחק: ו) שרוין ובת"כ נפקא לן קר"ן מנחה בלבד שהתיחד מר"ר לבונה: ז) חבר פסל דל"ר: ח) עשרון ופלוגתא ה"ר: [בירושלמי שקלים פ"ו ה"ד] א"ר קומץ בעלים בעינן א"ר קומץ בהן: ט) כל כב"ר: י) הרי שנים הס"ד: יא) ובזך ובת"כ ילוף לה בנ"ש ר"ש אומר נאמר כא אזכרה ונאמר להלן אזכ"ה מה להלן מלא קומץ אף כאן מלא קומץ מלמד שה"א שני קומצין מלא הק"ן זך לסדר זה ומלא קנ"ן לסדר זה: אחר ד"ה כו' ר"ן מה"ד בתחלה ותחילת מדר"ר ומה"ד במרץ הה"ר הס"ד: יב) קמיצה סבר לא ותיבת נאבד נמחק: יג) דמנחה הס"ד ומה"ד ברר"ר קומץ דרה שאינו מע"ב בזכיכין והס"ד ומה"ד שה"ר: יד) כבר ופסולה: טו) ל"א כגון שהפריש כו' האמרינן זיל לגבי האי חזי ליה זיל לגבי האי חזי ליה: טז) שחישבה על אכילת: יז) תיבה ביה נמח: יח) הפסיל במחשבה: יט) תבריה בגו את אהרן בדם ישר' לעיל תנהו ענין לתו' למקומו הס"ד ומה"ד ראין כו' כרת. האוכל משירי המנ"ה אין חייב כרת דהבי אמר בן בת"כ יבול יהא חייב על יתר למקומו כרת תיל בחר לומנו האוכלת ממנו ענוי תשא חוץ לזמנו כר"ן יתיב ת תנהו ענין לחוץ למ"ת מו נמחק: כ) למקומו בהב"ת ואי קשיא הא כתיב: כא) ודש אבל בחוץ לזמנו יש ר"ת דילפינן ענין ענין מנזיר ר"ש: כב) ראיהקש לחטאת אות ר' נמחק: כג) בלשון ראש"ן ותיבת אחד נמחק:

והתניא ה) **הקומץ אם הלבונה כו'**. כמדומה לי דאיירי בה ר' שמעון כו' קפריך מינה לרבי שמעון: **לבונה הבאה עם המנחה**. אם תסרה בשעת הקטרה כשרה לר"ש כדיליף לקמיה (פמוכה בפוגי' ז) מכל הלבונה אשר על המנחה והאי דקתני דאם חסר כל שהו פסול בלבונה הבאה בפני עצמה כגון האומר הרי עלי לבונה יביא מלא קומץ לבונה על המזבח כפ' האומר הרי עלי עשרון ו) [לקמן קו:] **דהתם** ודאי מסר ז) פסול דלא כתיב ביה ואת כל הלבונה דילפינן מינה לקמן לא אפילו כל שהוא: **רבי מאיר.** סתם מתניתין דקתני מיסר לבונתה פסולה: **קומץ בחללה.** בשעת קמיצה בעינן שיהיה בכלי מלא קומץ לבונה והא כולהו מודו דמתחילה בעי קומץ וכדילפינן מג"ש בפ' האומר הרי עלי עשרון ח) (לקמן קו:): **וקומץ בסוף.** בשעת הקטרת לבונה שלא תחסר: **רבי יהודה סבר.** ד) אי הוה כתב כל משמע דאפי' קורט אחד דכל משמע כל שהוא כמו אין לשפתך ט) כל (מלכים ב ד): **אם לרבות קורט אחר.** הרי ז) הוא שנים: **אם לא דרים.** וכל משמע ליה כל דהו כר' יהודה: **כזיכין.** מפרש בפרק האומר הרי עלי עשרון (לקמן קו:) דבעי חד קומץ בכל כזך וכזך יא): **פשיעא.** דהא לא כתיב בה כל דלישמעיה כל שהוא: **דאפר על המנחה דמיא.** ולימא נמי דהאי כל הלבונה אפר על המנחה קאי נמי אלבונה דכזיכין ולדרים בה כל דהו קמ"ל: **שהפרישה לה שני קמיצים.** פסולה דיותר מדאי ריבה: **קודם קמיצה.** יב) נאכל לא הוקבעו עם המנחה וכשרה: **הוקבעו.** והוי כיתר ופסולה: **היינו הך.** דהא פשיעא לן דסילוק כזיכין כקומץ דמנחה יג): **שהגיע זמנה.** דקרבן מוספין: **כמאן דפריקה דמיא.** ואם אכל לאחר המוספין אימא הוקבעו כבר יד) ופסלה קמ"ל (ה) כ"ש. ל"א מה) ולא שמעתי כגון שהפרישה לה שני קמצין כשרה דאמרינן זיל לגביה דהאי חזי ליה זיל לגביה דהאי חזי ליה לא (ו) הוקבעו וכשרה דלא קריבא ביה פרט לשתסרה אפי' לר"מ דפסיל דמיסור לבונה הוקבעו והוי מיסור לבונתה בשעת הקטרה ופסול לר' מאיר: **מתני' לאכול שיריה כהון.** חוץ לעזרה: **או להקטיר קומלה כהון.** דמתסבה פוסלת בין שמשב מז) לאכילת אדם בין שמשב על אכילת מזבח כגון הקטרה דכתיב יז) ביה גבי מחשבה (ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי כו' ואמר במורת הבשרים ח) יכול כשמעטו שאם אכל ממנו ביום שלישי יהא נפגל מ"ל המקריב אותו בשעת הקרבה נפגל ואינו נפגל בשלישי אלמא במחשבה מיירי שחישב לאכול ממנו בשלישי וכתיב אם האכל יאכל בשתי אכילות הכתוב מדבר באכילת אדם ואכילת מזבח: **פסול.** דמחשבת חוץ למקומו פוסלת דאמר בת"כ יא) יכול לא יח) תפסל מחשבת חוץ למקומו כשהוא אומר בפרשת קדושים תהיו (שם יט) אם האכל יאכל ביום השלישי אם אינו ענין לחוץ לזמנו הרא יב) כתביה בגו את אהרן (שם ז) האוכלת ממנו עונה תשא מעונו ענין לחוץ למקומו יא). חוץ לזמנו בהכרת ואין חוץ למקומו כ) כרת. ואי קשיא הא כתב גבי חוץ למקומו בקדושים תהיו (שם יט) ואוכליו עונו ישא ונכרתה וגו' ההוא מוקמינן לה בכריתות בפ"ק (דף ה.) לכרת דעתר בגזירה שוה דקודש קודש כא). ואי קשיא אמאי לא תנא נמי כזית מלבונתה תריץ הך סתמא יב) כרבנן דאמרי לעיל דלבונה כשרה בקורט אחד הלכך לא תנא כזית: **למחר.** דהייגו חוץ לזמנו דמנחה אינה נאכלת אלא ליום ולילה יג) בב) ואיתקש לחטאת ואשם וכחטאת ואשם אמר בת"כ יג) גבי תודה מנין לרבות חטאת ואשם דיאכל ביום קרבנו תלמוד לומר זבח ובשר זבח תודת שלמיו וגו' (ויקרא ז): פיגול

קומץ ולבונה שחסר בו'. ככל דוכתי משמע דשיעור לבונה כקומץ ולקמן בפרק בתרא (דף קו:) גמר לבונה לא יפחות מן הקומץ דכתיב והרים ממנו בקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה מקיש לבונה להרמה דמנחה מה הרמה דמנחה קומץ אף לבונה קומץ ולבונה באה בזכויכן שני קמיצים דגמר כאן אליף לה בת"כ בג"ש דגמר כאן מזכרתה וגבי קומץ מזכרתה מה להלן מלא הקומץ אף כאן מלא הקומץ והייו שני קמיצים מלא הקומץ לסדר זה ומלא הקומץ לסדר זה: **ר'** יהודה סבר כל **ואפי'** חד קורט. משמע הכא דרבי יהודה סבר דהלבונה כולה לבונה משמע וה"נ אית ליה בפ"ק דבכורות (דף ג.) בכור כוליה בכור משמע כתב רחמנא כל דאפי' כל שהוא ותימה דבפרק בכורי הדס (חולין פח.) שמעינן ליה לרי יהודה דמו מקלת דמו משמע ושמא משום דכתיב דמו בו"ו דרים דדם כל דם משמע כתב רחמנא דמו דאפי' מקלת דמו ולפי סברא זו לא יתכן מה שפוסק ר"מ כרבי יהודה דאמר אם יש בדם שבכורות נבי מלכסות דהא אמר בכורות נבי בכור. תו"ה: ג) מקומצה ר"ת: ד) ואין בו כרת. פ"ה ה"ר קשיא אמאי לא חנא כ"ת מלבונה תריץ הך סתמא כ"מנן ולא נתיהא דא"כ ל"צ להקטיר קודש אחר מ"לבונה ועוד הא אוקימנא מ"ניתין כר"מ דאמר חסר ל"ר עתה פסולה ונראה ל"ר"ם דשמא ר"מתירין כ"ה להקטיר קומץ דלפיכך א"ילת מזבח מאכילת אדם ד"ר"ב אם האכל יאכל ב"ר"ה אכילות הכתוב מדבר ו"ר"ה אכילת אדם בכזית אף א"ילת מזבח בכזית ודוקא כו"ר"ה דבר אכילה אבל בו"ר"ה דלאו בר אכילה לא יל"ינן אכילת מזבח מאכילת א"ם ולבונה לאו בר אכילה ו"ר"ה לא נהירא דהא בהדיא תנ"ן בגמרא הקומץ והלבונה שו"ר"ב מהם כזית בחרץ א"ר"מ אבל אכילת מזבח מאכילת א"ם אלא נראה לומר דסבר אב"ן להו כזית דלעיל ולא חש לו"ר"ה הדין ללבונה. תו ה"ה: ה) והתניא קומץ לב"ה בה כו' ונרפי בהוספתא ר"ר"ה אומר קומץ לבונה שה"ר"ר הלכך קא פריך מינה דר"ר שמעון אדר"ר שמעון הכ"ד ואח"כ מה"ד לבונה הב"ה כו' והשאר נמחק: ו) שרוין ובת"כ נפקא לן קר"ן מנחה בלבד שהתיחד מר"ר לבונה: ז) חבר פסל דל"ר: ח) עשרון ופלוגתא ה"ר: [בירושלמי שקלים פ"ו ה"ד] א"ר קומץ בעלים בעינן א"ר קומץ בהן: ט) כל כב"ר: י) הרי שנים הס"ד: יא) ובזך ובת"כ ילוף לה בנ"ש ר"ש אומר נאמר כא אזכרה ונאמר להלן אזכ"ה מה להלן מלא קומץ אף כאן מלא קומץ מלמד שה"א שני קומצין מלא הק"ן זך לסדר זה ומלא קנ"ן לסדר זה: אחר ד"ה כו' ר"ן מה"ד בתחלה ותחילת מדר"ר ומה"ד במרץ הה"ר הס"ד: יב) קמיצה סבר לא ותיבת נאבד נמחק: יג) דמנחה הס"ד ומה"ד ברר"ר קומץ דרה שאינו מע"ב בזכיכין והס"ד ומה"ד שה"ר: יד) כבר ופסולה: טו) ל"א כגון שהפריש כו' האמרינן זיל לגבי האי חזי ליה זיל לגבי האי חזי ליה: טז) שחישבה על אכילת: יז) תיבה ביה נמח: יח) הפסיל במחשבה: יט) תבריה בגו את אהרן בדם ישר' לעיל תנהו ענין לתו' למקומו הס"ד ומה"ד ראין כו' כרת. האוכל משירי המנ"ה אין חייב כרת דהבי אמר בן בת"כ יבול יהא חייב על יתר למקומו כרת תיל בחר לומנו האוכלת ממנו ענוי תשא חוץ לזמנו כר"ן יתיב ת תנהו ענין לחוץ למ"ת מו נמחק: כ) למקומו בהב"ת ואי קשיא הא כתיב: כא) ודש אבל בחוץ לזמנו יש ר"ת דילפינן ענין ענין מנזיר ר"ש: כב) ראיהקש לחטאת אות ר' נמחק: כג) בלשון ראש"ן ותיבת אחד נמחק:

והתניא (ר' שמעון אומר) קומץ ולבונה שחסר כל שהוא פסול תני קורט לבונה שחסר כל שהוא פסול ואיבעית אימא כאן בלבונה הבאה עם המנחה כאן בלבונה הבאה בפני עצמה א"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן ג) מחלוקת בדבר ר"מ סבר קומץ בתחילה וקומץ בסוף ורבי יהודה סבר קומץ בתחילה ושני קרטין בסוף ור"ש סבר קומץ בתחילה וקורט אחד בסוף ושלשתן מקרא אחד דרשו ד) את כל הלבונה אשר על המנחה ה) ר"מ סבר עד דאיתא ללבונה דאיקבעה בהדי מנחה מעיקרא ורבי יהודה סבר כל ואפי' חד קורט את לרבות קורט אחר ור"ש ו) את לא דריש וא"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה אבל בלבונה הבאה בפני עצמה ד"ה ז) קומץ בתחילה וקומץ בסוף להכי איצטריך אשר על המנחה דבהדי מנחה אין בפני עצמה לא וא"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה אבל בלבונה הבאה בזכיכין ח) דברי הכל שני קמצין בתחילה ושני קמצין בסוף פשיטא מהו דתימא כיון דבהדי לדם אתיא כאשר על המנחה דמיא קמ"ל פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא חד אמר מחלוקת בלבונה הבאה עם המנחה אבל בלבונה הבאה בפני עצמה דברי הכל קומץ בתחילה וקומץ בסוף וחד אמר במחלוקת בזו כך מחלוקת בזו: חיסר לבונתה [פסולה]: הא יתיר כשרה והתניא יתיר פסולה אמר רמי בר חמא כגון ט) שהפרישה לה שני קמצין ואמר רמי בר חמא י) הפריש לה שני קמצין ואבד אחד מהן קודם קמיצה לא הוקבעו אחר קמיצה הוקבעו ואמר רמי בר חמא י) הפריש ארבעה קמצין לשני בזיכין ואבדו שנים מהן קודם סילוק בזיכין לא הוקבעו לאחר סילוק בזיכין הוקבעו הא תו למה לי היינו הך מהו דתימא כיון דבריר קומץ דידה כיון שדגיע זמנה לפוריקה כמאן דפריקה דמיא קמ"ל: **מתני'** הקומץ יא) את המנחה לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ להקטיר קומצה בחוץ או כזית ג) קומצה בחוץ או להקטיר לבונתה בחוץ פסול ד) ואין בו כרת יב) לאכול שיריה למחר או כזית משיריה למחר להקטיר קומצה למחר או כזית מקומצה למחר או להקטיר לבונה למחר פיגול

בגון שהפריש לה שני קמצין. נלשון בב) אחד פי' בקונטרס דהכא דקתני פסולה שהפרישה לה שני קמצין ואי אפשר לומר כן דלעיל משמע דהכפרים לה שני לוגין יש לי להכשיר יותר הואיל והאי חזי ליה והאי חזי ליה וה"ה הכא שיש להכשיר יותר כפרים לה שני קמצים מנקומץ ואלי ועוד דקתמר נסמוך הפרים שני קמצים ואכד אחד מהן קודם קמיצה לא הוקבעו פירוש וכשרה אבד לאחר קמיצה הוקבעו והויא יתירה

מסורת הש"ס

א) רש"ק מ"ג. ב) [עיתוס עה. ומ"ע]. ג) [פסחים כב: וש"נ]. ד) כל משמע אפילו קורט. ה) [דקרבו רש"ס]. ו) [לא פרכה מן יקו כמכתים מנו. ז) [לא פרק יג ומי' ומחים כח:]. ח) למקומו הס"ד אם תיר"ב ואין בו כרת ומי כו כרת ומי כו' כלי"ל וכ"ה בפ"ר. ל"ק. ט) כ"ר"ש דלמחר לעיל [ע"ח]. י) [וע' רש"י אמחים סב. ד"ה יום ולילה ל"ע]. כ) [לא פרק יבן]. ל) לא אמרינן מקדש. ל"ק. מ) [וע"ע תוס' בכורות ב. ד"ה ור' יהודה ומחולין פח. ד"ה ולרי יהודה]. נ) ממעט רבי יהודה. ל"ק. ס) נבי בכתה. ל"ק.

תורה אור השלם

1. והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבה ריח ניחוח אזכרתה לה׳: ויקרא ב ח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כמאן דפריקה וכו' קמ"ל ל"ת ולא כל"ל ומיכות כ"ש נמחק: (ב) **באר** לא הוקבעו כ"כ פירוש זה הוא על כל דאמר רמי בר' על פי לשון אחר שפרש"י כאן:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com